

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2EMCdo/2/2013
Identifikačné číslo spisu:	8203898260
Dátum vydania rozhodnutia:	28.08.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Jozef Kolcun
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:8203898260.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného Inšpektorátu práce Košice, so sídlom v Košiciach, Masarykova 10, proti povinnej SMIDA shoes, s.r.o., so sídlom v Bardejove, Partizánska 30, o vymoženie 3 319,39 € s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Bardejov pod sp. zn. 5 Er 1/2003, o mimoriadnom dovolaní generálneho prokurátora Slovenskej republiky proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 10. júla 2012 sp. zn. 13 CoE 62/2012, takto

rozhodol:

Z r u š u j e uznesenie Krajského súdu v Prešove z 10. júla 2012 sp. zn. 13 CoE 62/2012 a vec mu vracia na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

Okresný súd Bardejov uznesením z 26. apríla 2012 č. k. 5 Er 1/2003-16 exekúciu vyhlásil za neprípustnú, exekúciu zastavil a oprávneného zaviazal nahradiť súdnemu exekútorovi JUDr. Ing. Karolovi Mihalovi náhradu trov exekúcie vo výške 41,20 € v lehote troch dní odo dňa právoplatnosti tohto uznesenia. Výrok o vyhlásení exekúcie za neprípustnú a o jej zastavení zdôvodnil tým, že povinná bola dňom 16. júna 2006 vymazaná z obchodného registra ex offo, a to bez právneho nástupcu. Preto stratila spôsobilosť byť účastníkom exekučného konania, čo je neodstrániteľnou podmienkou konania. K úhrade trov exekúcie zaviazal oprávneného podľa princípu zavinenia a princípu voľnej úvahy súdu. Ustanovenie § 203 ods. 2 Exekučného poriadku určuje, že ak sa exekúcia zastaví z dôvodu, že majetok povinného nestačí ani na úhradu trov exekúcie, znáša ich oprávnený. V tomto prípade bola povinná vymazaná z obchodného registra, výmazom stratila právnu subjektivitu, čiže reálne v dôsledku výmazu už nemohla vlastniť žiaden majetok. Preto súd exekúciu zastavil, nakoľko už od povinnej nebolo možné nič vymôcť. Z tohto dôvodu súd analogicky použil ustanovenia § 203 ods. 2 Exekučného poriadku a zaviazal na úhradu trov exekúcie oprávneného.

Krajský súd v Prešove na odvolanie oprávneného čo do výroku o trovách exekúcie uznesením z 10. júla 2012 sp. zn. 13 CoE 62/2012 uznesenie súdu prvého stupňa vo výroku o trovách exekúcie zmenil tak, že ich náhradu súdnemu exekútorovi nepriznal. V odôvodnení uviedol, že ustanovenie § 203 ods. 1 Exekučného poriadku predpokladá zavinenie oprávneného v prípade, ak dôjde k zastaveniu exekúcie. Podľa názoru odvolacieho súdu, bolo by nespravodlivé v tomto prípade zaviazat' oprávneného na náhradu trov exekúcie, pretože procesne, ani hmotnoprávne nezapríčinil výmaz povinnej z obchodného

registra, teda ani zastavenie exekúcie tak, ako to predpokladá uvedené ustanovenie Exekučného poriadku. Pre úplnosť odvolací súd uviedol, že na daný prípad nie je možné použiť ustanovenie § 203 ods. 3 v súčasnosti účinného Exekučného poriadku, podľa ktorého, ak sa exekúcia zastaví z dôvodu, že na majetok povinného bol vyhlásený konkurz, nevyhnutné trovy exekúcie znáša oprávnený a súd bez zbytočného odkladu na návrh exekútora rozhodne o ich výške. V konkrétnom prípade z návrhu súdneho exekútora na zastavenie exekúcie z 28. októbra 2010 (č. l. 13) vyplýva, že návrh na zastavenie exekúcie podal z dôvodu, že 16. júna 2006 bola povinná vymazaná z obchodného registra bez právneho nástupcu, teda nie z dôvodu, že na majetok povinnej bol vyhlásený konkurz. Z uvedených dôvodov odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti o trovách exekúcie tak, že tieto súdnemu exekútorovi nepriznal zo strany žiadneho účastníka exekučného konania (§ 220 O.s.p.).

Generálny prokurátor Slovenskej republiky (ďalej len „generálny prokurátor“) na základe podnetu súdneho exekútora napadol uznesenie odvolacieho súdu mimoriadnym dovolaním, v ktorom vyslovil názor, že spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 243f ods. 1 písm. c/ O.s.p.). Uviedol, že v prejednávanej veci odvolací súd nevenoval pozornosť tomu, z akého dôvodu došlo ex offo k výmazu povinnej z obchodného registra, čo má dopad na rozhodnutie o trovách konania.

Oprávnený vo vyjadrení k dovolaniu uviedol, že s názorom generálneho prokurátora nesúhlasí a žiadal dovolanie zamietnuť.

Súdny exekútor sa k mimoriadnemu dovolaniu generálneho prokurátora nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243i ods. 2 O.s.p. v spojení s § 243a ods. 3 O.s.p.) preskúmal napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu v rozsahu podľa § 243i ods. 2 O.s.p. v spojení s § 242 ods. 1 O.s.p. a dospel k záveru, že mimoriadne dovolanie generálneho prokurátora je dôvodné.

Mimoriadne dovolanie ako dovolací dôvod uvádza, že napadnuté rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 243f ods. 1 písm. c/ O.s.p.). Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnou aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

Podľa § 196 Exekučného poriadku za výkon exekučnej činnosti podľa tohto zákona patrí exekútorovi odmena, náhrada hotových výdavkov a náhrada za stratu času. Ak je exekútor platiteľom dane z pridanej hodnoty podľa osobitného zákona, zvyšuje sa jeho odmena o daň z pridanej hodnoty.

Náklady podľa § 196 uhrádza povinný (§ 197 Exekučného poriadku).

Podľa § 203 ods. 1 Exekučného poriadku, ak dôjde k zastaveniu exekúcie zavinením oprávneného, súd mu môže uložiť nahradenie nevyhnutných trov exekúcie.

Ak sa exekúcia zastaví z dôvodu, že majetok povinného nestačí ani na úhradu trov exekúcie, znáša ich oprávnený. To neplatí, ak ide o vykonanie exekúcie na vymoženie pohľadávky na výživnom. V takomto prípade znáša trovy exekúcie súd; súd nemá právo na náhradu trov exekúcie, ktoré platil (§ 203 ods. 2 Exekučného poriadku).

Dovolací súd súhlasí s dôvodom vytýkaným napadnutému rozhodnutiu generálnym prokurátorom, pretože odvolací súd sa náležite nezaoberal otázkou, z akého dôvodu došlo k výmazu povinnej z obchodného registra, ktorá skutočnosť má dopad na dôvod zastavenia exekúcie v zmysle § 57 Exekučného poriadku a následne aj na rozhodnutie o trovách exekúcie. Ak totiž dôvod zastavenia exekúcie spočíva v dôvode uvedenom v § 57 ods. 1 písm. h/ Exekučného poriadku, o trovách exekúcie

treba rozhodnúť podľa § 203 ods. 2 Exekučného poriadku, v ktorom prípade musí uhradiť trovy exekúcie oprávnený (porovnaj napr. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 11. októbra 2012 sp. zn. 3 M Cdo 12/2012 a tiež R 49/2012). Záver odvolacieho súdu preto treba považovať za súčasný stav veci, keď sa neoboznámil s dôvodmi, pre ktoré došlo k výmazu povinnej z obchodného registra, za predčasný. Preto jeho rozhodnutie o trovách exekúcie nemožno považovať za správne.

Keďže odvolací súd založil svoje rozhodnutie na právnych záveroch, ktoré nepovažuje dovolací súd za daného stavu veci za správne, Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 243b ods. 1 O.s.p. v spojení s § 243i ods. 2 O.s.p.).

V novom rozhodnutí rozhodne súd aj o trovách pôvodného a dovolacieho konania (§ 243d ods. 1 O.s.p. v spojitosti s § 243i ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.